

Arrest

nr. 119 540 van 26 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van X, X, X, X, X, X, Xen X, op 6 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 mei 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-S. RAES, die loco advocaat J. VAN CAUTER verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 december 2009 en 21 december 2011 dienden eerste en tweede verzoekende partij (hierna verzoeker en verzoekster) een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 25 mei 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding deze aanvragen om machtiging tot verblijf, die als één aanvraag werden beschouwd, ontvankelijk.

1.3. Op 15 maart 2013 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond. Op 10 april 2013 werd deze beslissing ter kennis gebracht.

1.4. Op 3 april 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van verzoekers beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

1.5. Verzoekers dienden tegen de in de punten 1.3. bedoelde beslissing op 10 mei 2013 een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad.

1.6. Bij arrest nr. 119 539 van 26 februari 2014 vernietigt de Raad de in punt 1.3. bedoelde beslissing

De in punt 1.4. bedoelde beslissingen vormen de bestreden beslissingen.

De bijlage 13quinquies die getroffen werd t.a.v. verzoeker luidt als volgt:

“Op 19/7//2011 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen .

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

De bijlage 13quinquies die getroffen werd t.a.v. verzoekster luidt als volgt:

“Op 29/04/2011 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.”

2. Over de gevolgen van het in punt 1.6. bedoelde arrest

Het beroep dat door verzoekers werd ingediend bij de Raad tegen de in punt 1.3. bedoelde beslissing leidde tot de vernietiging van deze beslissing bij arrest nr. 119 539 van 26 februari 2014. In dit arrest kan gelezen worden: *“Gelet op de vernietiging van de eerste bestreden beslissing zal in het rechtsverkeer moeten worden gehandeld alsof de vernietigde beslissing nooit genomen is. Een vernietigingsarrest brengt aldus de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (“status quo ante”, cf. RvS 29 augustus 2012, nr. 220 489). Bijgevolg dienen verzoekers in het kader van hun aanvraag om machtiging tot verblijf wederom onder attest van immatriculatie te worden geplaatst zoals na de ontvankelijkheidsbeslissing van 25 mei 2010.”*

De Raad gaat er derhalve van uit dat verzoekers terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (cf. punt 1.2). Verzoekers hebben derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Zij hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht

op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevinden op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van de bestreden bevelen tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de bestreden bevelen uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of ze destijds rechtsgeldig getroffen werden of niet en of er sprake was van een gebonden bevoegdheid of niet (cf. RvV 23 oktober 2013, nr. 112 609, gewezen in AV). De Raad merkt hierbij op dat niets de verwerende partij verhindert om opnieuw bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker af te leveren aan verzoekers indien zij desgevallend de in punt 1.1. bedoelde aanvraag opnieuw ongegrond verklaart.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over het door verzoekers aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Korte debatten

De bestreden beslissingen worden uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA